

GÖĞÜS RÖNTGENİMİZ

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 02 Şubat 2014 tarihli (229.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve âla âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Ashabı kiramdan Enes ibni Malik radiyallahu anh bir hatırasını naklediyor. Diyor ki: "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle oturduğumuz bir zamanda buyurdular ki: 'Şimdi yanınıza birisi gelecek, o, cennetlik bir adamdır.' Oradakiler meraklanmışlar; gelecek insan, cennetlik birisi. Biraz sonra ensardan yani Medine'li Müslümanlardan birisi, yeni abdest almış, ellerinde de terlikleriyle içeri girmiş. Bakmışlar ki ya bu bildiğimiz adam, yabancı biri değil. Böyle onlar, çok büyük, işte bizim deyimlerimizle, 'evliyadan bir zat' gelecek zannetmişler; sıradan bir Müslüman girmiş. Tekrar ikinci gün, benzer bir olay olmuş. Üçüncü gün de benzer olay olmuş. Üst üste Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem 'cennetlik adam' diye bir ifade kullanmış. Başka bir sahabi Abdullah ibni Amr ibni'l As radiyallahu anhuma, bu zatın peşine takılmış. Bu kimdir, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem 'cennetlik adam' diyor bunun için? Merak etmiş. Eee bunu nasıl çözecek? Camide zaten beraberler, piyasada ne yaptığı belli; böyle çok farklı bir Müslüman değil. Demiş ki: "Herhalde" Abdullah ibni Amr ibni'l As: "Herhalde bu adamın sabahlara kadar iyi ibadetleri var. Geceyi iyi geçiriyor bu adam." Çünkü sabahleyin Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem geliyor: "size cennetlik bir adam gelecek" diyor.

Yanına sokulmuş Abdullah ibni Amr ibni'l As, genç bir delikanlı: "Efendi!" Demiş: "Babamla tartıştım, sonra da "üç gün babamın evine gitmeyeyim" diye karar ettim. Kalacak başka yerim de yok. Üç gün senin evinde misafir olsam olur mu?" Demiş, o Peygamber aleyhisselamın 'cennetlik adam' dediği kimseye. "Olur, yavrum, gel" demiş: "bizde kalalım" demiş. Gitmiş, akşam olmuş, yatmışlar. Abdullah ibni Amr ibni'l As uyumuyor, uyur numarası yapıyor; ne yaptığını adamın merak ediyor. Beklemiş, beklemiş; birinci gece hiçbir şey yok. İkinci gece adam sabaha kadar uyumuş. Üçüncü gece de uyumuş. Sadece, sağa sola dönerken uykusunda "Sübhanallah, Elhamdülillah" tesbihler getiriyor. Sabah namazı olunca da beraber camiye gitmişler. Namazı kılmışlar.

Üçüncü gün, Abdullah ibni Amr ibni'l As demiş ki: "Efendi!" Demiş: "Sana ben dedim ki: 'Üç gün babamın evine gitmek istemiyorum, sende misafir kalayım mı?' Diye, doğrusu böyle bir olay yoktu. Bunu bir tuzak yaptım ben, senin evine gelebilmek için. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem senin hakkında "biraz sonra buraya cennetten bir adam gelecek" demişti. "Cennetlik bir adam gelecek" demişti. Senin ben günlük hayatını biliyorum bir farkın yok bizden, gece çok ibadetler yaptığını zannettim senin bu kadar cennetlik bir adam statüsüne gelmen için. Yahu hiçbir şey göremedim ben sende. Ne teheccüd kılıyorsun ne de sen gece Kur'an okuyorsun yaptığın bir iş yok senin. 'Eee yavrum bu kadar.' Demiş. 'Benim yaptığım bu kadar bir ilave bir ibadet yapmıyorum.' Demiş. 'Eee Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem senin hakkında cennetten adam diyor.' 'Valla ben bilmem.' Demiş. 'Bana göre ben ilave bir şey yapmıyorum ama Rabb'im huzurunda önüne koyabileceğim iyi bir şeyim var.' Demiş. 'Nedir o?' Demiş. 'Sen kendini nerde iyi görüyorsun?' 'Şu göğsümde hiçbir Müslüman'a karşı soğukluk yok.' Demiş. 'Kimseye de haset etmedim.' Demiş. 'Başka bir özelliğim yok benim.' Demiş.

Kardeşler;

Bu hadisi şerif Buharî'de ve Müslim'de değil, sahihlik derecesi yüksek bir hadis değil. Ahmed bin Hanbel'in Müsned'inde ve diğer hadis kitaplarında var ama masal da değil. Masal da değil. Bir sahabiye ait hatırayı Enes ibni Malik naklediyor. Dikkat ederseniz bu hadisi şerif çok uzun ilimler de ihtiva etmiyor. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz: 'size cennetlik bir adam gelecek' diyor. Onlar da "kim bu

cennetlik adam” diye merak ediyorlar. Kim olabilir cennetlik adam, biz böyle bir şeyle karşılaşsak kim olabilir? Hacca gitmiştir muhakkak. Ramazan’da da iftar vermiştir muhakkak. Bir de bir vakfa, derneğe, gruba, tarikata bir yere girmiştir muhakkak. Eh sakallıdır da tabi sakalsız da olmaz. Çocuklarından birini de imam hatibe vermiştir, öbürlerini de doktor yapmıştır. Eh Afrika’ya sadaka da gönderiyordur muhakkak. Eee kim olabilir ki başka cennetlik adam?

İbni Amr ibni’l As sahabi, merak etmiş kim olabilir bu adam? Medine sokaklarında dolaşiyor. Beraber camide namaz kılıyorlar. Namaz kılmaktan kaynaklansaydı bu eee hepsi aynı camide, aynı Peygamber’in arkasında o namazı kılıyorlardı, “hepiniz cennetliksiniz” demesi lazımdı. Bu adam filan yerdeki camiye yaptırmış biri olsa bilinirdi zaten, herkes görürdü bu adam filan camiye yaptırmış. Böyle bir şey de yok. Bu adam “filanca Uhud’da şehit düşmüş adamın babası” dense o da bilinirdi, şehit babası olarak herhalde “bu ödülü kazanmıştır” denilirdi. Kaldı ki onun gibi bir sürü daha şehit babası var, onlar için de bu unvan kazanılırdı. Ortada gözle görülecek bir şey yok, olsa bilir zaten sahabi. “Herkesin gözü önünde Bedir’de şöyle mücahitlik yapmıştı” denir. Mesela; Ubey ibni Kab için radiyallahu anh için böyle bir şey söylese aleyhisselatu vesselam Efendimiz herkes bunun nedenini bilirdi, çok iyi hafızdı çünkü.

Ebu Musa el-Eşari radiyallahu anh için böyle bir şey söyleseydi aleyhisselatu vesselam efendimiz bunu da bilirlerdi. Çünkü o Kur’an okuduğu zaman Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem işini gücünü bırakıp onun okuduğu Kur’an’ı dinliyordu, çok güzel Kur’an okuyordu. Ebubekir için de söylense eee bunu anlamayacak ne var? Mağara arkadaşı, ilk Müslüman. O cennetlik olmayacak da kim olacak? Ama bir adam için “bu adam cennetliktir” diyor sallallahu aleyhi ve sellem. Adamın hiçbir özelliği yok. “Eh olsa olsa adam gece teheccüddedir, gece sabaha kadar gözyaşı akıtıyordur adam. Kur’an okuyordur sabaha kadar yani insanların gözü önünde olmayan bir özelliği vardır muhakkak bu kişinin” diye düşünmüş İbni Amr ibni’l As ama yaptığı araştırma bu sonucu vermemiş. Çok enteresan bir şekilde üç gün izlemiş adamı. Üç gece izlemiş, beraber eve gidiyorlar akşam, sabahleyin beraber camiye geliyorlar bu. Onun evinde misafir kalıyor.

Üç günde elde ettiği tek ipucu adam sağa sola dönerken hani uykusunda insan sağdan sola dönerken uyanıyor ya bir miktar uyanınca “estağfirullah, Sübhanallah” zikirler yapıyor, “Sübhanallah” diyor, devam ediyor adam uyumaya. Uyanınca Allah’ı hatırlıyor diyebiliriz buna. Adam kendisi de “yahu şu işleri yaptım, bu işleri yaptım” demiyor. Yok, öyle yaptığı bir iş yok adamın. Adamın tek özelliği var; kendisinin de hatırladığı, çevresinde de bilinen nötr göğüslü adam. Müslümanlara karşı kin ve nefret taşıyor, haset yok göğsünde. Bu formül nedir değerli kardeşlerim? Formül şudur: bir insan lailaheillallah muhammedu’r resûlullah deyip iman ettiği zaman o cennet için ayarlanmış bir beden sahibi demektir. Cennete uçacak bir kuştur o. İlave yükler, kanatlanmasını engelleyecek ağırlıklardan dolayı cennete uçamıyordur uçamıyorsa. Yoksa iman, “lailaheillallah muhammedu’r resûlullah” cennetin şifresidir. Ama kindar adam cennete giremiyor. Hasetçi Müslüman, hasediyle cennete giremiyor.

Dedikoducu, iftiracı, Müslümanların ayıpları üzerinden servet yağmaya çalışan, başkalarının ayıplarını gündem yaparak şöhret olmak isteyen, Müslüman birisinin hanımıyla kavgasını, dedikodusunu yayarak ağzını kirletmiş Müslüman, röntgeni bozuk olduğu için “veremli” diye melekler tarafından bekletiliyor. Çünkü röntgeni bozuk bunun. Dışarıdan sakallı, tesettürlü, harika görünüyor. Camisine de geliyor Müslümanların. Dışarıdan sağlam, dışı seni yakıyor içi melekleri yakıyor. Çünkü dışarıdan sen yüz derisini görüyorsun. Onu melekler röntgene koyduğu zaman içinde mü’minlere karşı kin, nefret ve haset dolu bir göğüs sahibi olduğu için, haset ettiği için, dedikoduyu mubah gördüğü için, gıybeti kendisine uygun bulduğu için o göğüsle cennete girilmeyeceğinden onu Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kabri şerifinin

başında görse bile “Ey cennetlik adam! Hoş geldin” diyemiyor ona, cennetlik adam değil çünkü. Çünkü kin ve nefretle, hasetle, dedikoduyla, gıybetle cennete girilemez. Cennet ambar değildir, cennet cennettir. İnsan deposu, insan ambarı olmayacak cennet. Dünya ise insanların ve diğer canlıların ambarıdır, deposudur. Hangar gibi dünya, doldur doldurabildiğin kadar. Kâfire de yer var, kindara da yer var, nefret sahibi Müslüman’a da yer var, dedikoducuya da yer var, iftiracıya da yer var, yalancıya da yer var, zalime da yer var, mazluma da yer var, mü’mine de yer var.

Dünya uçak hangarı gibi bir şey ama cennet hayır. Cennet, tertemiz bir yer olduğu içine temiz göğüslülerin girebileceği bir yerdir. İftiracının, dedikoducunun, yalancının, zalimin ve bu hastalıkları göğsünde barındıranların girebileceği bir yer değildir. Eğer böyle bir sıkıntı varsa tedaviden sonra cennete girecektir. Yine iman Allah’ın izniyle cennete sokacak ama tedaviden sonra, ateş tedavisinden sonra. Burada temizlenmemiş göğüsler, cehennem ateşinde temizlendikten, mikroplardan arındırıldıktan sonra ancak cennetle yüzleşebilecekler. Çünkü cennete başka türlü girmek mümkün değildir. Ciddi bir arama yapılıyor. Röntgeni çekilecek öyle insanlar cennete girecekler. Üst baş araması zaten her şey mezarda döküldü gitti, üstünü başını aramaya gerek yok cennet girerken. Ama göğüsler aranacak. Kirlerden aranamamış göğüs sahipleri cennete giremeyecekler.

Tekrar Enes ibni Malik’in hatırasına dönelim. Ne diyor: “şimdi cennetlik birisi geliyor aranızda” deyince sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz onlar; hani filmlerde bizi iyi Müslüman olarak lanse ediyorlar ya uzun sakallı, yeşil cübbeli, sarıklı, elinde asalı bir adam, tak tak asasını vurarak geliyor. Hani böyle Hızır aleyhisselam görüntülü işte muhteşem. Ali bin Ebi Talip de olabilir tabi o gelen adam. Enes ibn Malik diyor ki: “Sakallarından abdest suyu damlıyordu, terliklerini de eline almış, yeni abdest aldığı için sallana sallana geliyor, hacı dede geliyor namaza geliyor.” Bunlar asalı, yeşil cübbeli, beyaz sarıklı bir adam bekliyorlardı. Filmlerde roller öyle oynanıyor çünkü. Sıradan bir hacı amca gelmiş, “selamünaleyküm, aleyküm selâm” onun da haberi yok hakkında konuşulan şeyden. Biraz önce Allah’ın Peygamber’i “cennetlik adam” demiş onun için haberi yok. Terliklerini eline almış mescide geliyor adam. Sade insan çünkü protokol adamı değil. Allah adamı, protokolle alakası yok.

“Sakallarımı kurutayım da işte tertip düzenli gireyim” böyle bir derdi de yok. Sakallarından su damlaya damlaya geliyor. Sade, saf, kendisi insanlar için bir şey düşünmediğinden insanların da onun için ne düşündüğünü merak etmiyor. “Bana ne derler” diye merak eden çok kimseye diyeceği şeyler bulunduğu için bunu merak ediyordur. “Şu tipim düzgün olsun” diye gayret eden başkasının tipsizliğiyle meşgul olduğu için öyledir. Baktığı aynadan görüyor insanları, kendisini görüyor dışarıda aslında. Saf bir Müslüman, tertemiz. Sabaha kadar denetliyorsun gizli, kaydedilecek bir şeyi yok adamın. Zavallı teheccüde kalkacak bir adam da değil, sabaha kadar Kur’an okumamış, paralarını sayıp sayıp “bunların yarısını yarın Resûlullah’a vereyim aleyhisselatu veselam, yarısını da çocuklarıma elbise alırım” gibi bir infak da yapmıyor adam. Yok, bir şeyi yok zaten sıradan bir Müslüman.

Gündüz olursa da hurma bahçesine gidecek, hurmalarını sulayacak, gelecek, işte sade bir Müslüman ama röntgeni çok temiz. “Hiçbir Müslüman’a kinim yok benim” diyor. Be adam hiç mi seni rahatsız eden komşun olmadı? Eee olmuştur tabi komşuluk bu. Hiç mi camide ayakkabını yanlışlıkla giyen olmadı? Olmuştur tabi. Hiç mi ayağına basan olmadı? Olmuştur tabi. Hiç mi hanımın kızdırmadı seni be adam? Kızdırmıştır tabi canım o da insan çünkü. Evi var, çoluk çocuğu var ama sinirini göğsüne fidan gibi dikip büyüttürmemiş. “Estağfurullah” demiş çekmiş gitmiş. “Allah seni de affetsin, beni de affetsin” demiş unutmuş onu. “Hakkını helal et kardeşim” diyen birisine “helal olsun” dediğinde gerçekten helal etmiş. “Sen hacca gidiyorsun helal olsun hakkımız” deyip içinden de “görüşürüz kıyamet günü” dememiş.

Göründüğü gibi olmuş. Yüzü gibi göğsü var. Göğsü gibi de yüzü var. Diliyle kalbi aynı beynin şeylerini düşünüyorlar. Dinlenden beyaz deyip kalbinden kara düşünmüyor. Dilini tuttun mu beynini tutmuş oluyorsun. Görmediyse görmemiş oluyor. Duymadıysa duymamış oluyor. Cennetlik adam profili bu, cennetlik adam. “Biz Enes ibni Malik’in radiyallahu anh izlediği bir Müslüman olsaydık bu görüntüyü verebilir miydik” diye oturup düşünmek zorundayız.

Aziz Kardeşlerim;

Ta seneler öncesine gidip bu hatıraya esasen gerek yoktur. Herhangi birimizi çocuklarımızdan sorduklarında bizim röntgenimizi nasıl tarif ederler acaba? Eşlerimizden sorduğumuzda “kocan nasıl biriydi, eşin nasıl biriydi, hanımın kimdi” sorusu Enes ibni Malik’in bugünkü hatıralarıdır. Yalnız bir şartım var. Ölünce herkes badem gözlü oluyordu, o zamanki tariflere inanmam, kimse kusura bakmasın. En zalim adam bile, elinden kırbaç düşmemiş adam bile öldüğünde “rahmetli iyi adamdı” oluyor zaten. “İyi ki öldü rahmetli olduk yani biz olduk rahmetli” demek istiyor herhalde. Dün lanetler yağdırıyordu bugün ağlıyor. “Sevinçten mi ağlıyorsun be kadın yoksa üzüntünden mi” soramıyorsun çünkü ağlamasa ağlamadı olacak. Çok ayıp olur. Göğüs kirliliği bu ağlama tarzı da. Hep verem olmaz ya göğüste tüberküloz da olur. İsmi değişir aynı hastalıktır o. Dün beddualar ettiğin adam, kadın bugün öldü. Matemde herkes gibi sen de ağıtlar yakıyorsun. Şükür secdesine niye kapanmadın? Demek ki sorun var ortada, senin röntgen cihazında bozuk.

Kardeşlerim;

Herhangi birimiz çocukları, eşi, iş ortağı, işçisi, patronu, vakıftaki arkadaşı, dernekteki arkadaşı, alt kattaki, yan dairedede komşusu tarafından Abdullah ibni Amr ibni'l As gibi gelip izlendiğini varsayabilir. Herhangi birimiz bunu yapabiliriz. Bir istihbarat çalışması bizim hakkımızda yapıldığında “bu mü'min kimdi” sorusuna bizim kendi biyografimizi, CV'mizi tanıtarak verdiğimiz cevap hiç önemli değil. Elbette biz müthiş insanız. Eşimiz, benzerimiz olmaz bizim. Hele bir sorsunlar bak neler tarif ederiz biz. Bütün iyiliklerin ana bayisi biziz. Kötülük asla bize uğramamıştır zaten. Ama “çocuktan al haberi” diyorlar ya, bir de çocuklarımıza meleklerin sorduğunu düşünmek zorundayız. Eşimize, çocuklarımızın, bizim veya meleklerin sorgulama yaptığını düşünelim. O cevaplar gerçeğe en yakın cevaplardır. Her halükarda Enes ibni Malik radiyallahu anhın bu hatırası sadece bir sahabinin cennetlikle ilgili müjdeyi nasıl karşıladığını anlatmıyor bize. Bugün de bizim bir göğüs röntgenini nasıl çektirebileceğimizi bize gösteriyor.

Ve kardeşlerim, bu sahabe “Biz çok şey yapmadık ama sadece Müslümanlara karşı bir nefret taşıyorum. “Müslüman mı” diyorum seviniyorum, haset taşıyorum. “Niye senin oldu, niye benim olmadı” diye bir endişe taşıyorum.” diyor. Burada hepimiz hayatı, güneşi, dünyanın dönüşünü bir dakikalığına durdurmamız lazım. Şu dünya bir dakika dursun yahu. Hayat bir dakika dursun, bütün şalterler insin. Ve bu soruyu biz kendimize soralım. Abdullah ibni Amr ibni'l As'ın “ben sende bir değişiklik göremedim kardeşim, sen nasıl bir Müslümansın” diye bana sorduğunu, eşime, çocuklarıma sorduğunu düşüneyim Müslüman olarak. Ailemize sorulduğunu düşünelim ve ansızın o yeşil cübbeli, beyaz sarıklı, uzun sakallı, elinde asalı adam evimize girsin, “Ey ev halkı! Selamünaleyküm” desin. “Ve aleyküm selam”dan sonra “bu evde son bir yılda bir Müslüman'ın hasedi yapıldı mı” diye soru sorsun. “Siz bir yıldır çocuğundan yaşlısına, dedesine, ninesine kadar bu evde bir Müslüman'ın aleyhinde konuştunuz mu, gıybet ettiniz mi, dedikodu ettiniz mi” diye sorsa o yeşil cübbeli, uzun sarıklı, asalı adam. Ne derdik acaba? Biz bunu mezara girmeden mezar sorgusunun testi gibi de kabul edebiliriz. Test yapalım kendimize çünkü sorulacak bu.

Cuma akşamları ecdadı için Yasin okumak üzere toplanırdı insanlar, şimdi sizin evde sohbet yapılıyor o sohbette hangi Müslüman'ın linç edileceğiyle ilgili şeyler konuşuyorsun saatlerce. Elinde tefsir kitabı, dilinde Müslüman'ın dedikodusu. Kara listelerin var. Karalanacak insanların isimleriyle oturup kalkıyorsun ama tefsir kitabı önde duruyor ha. Tefsir okumak için otur, Müslüman doğramak için konuş. Bu göğüslerde film çok kötü görüntü verir. Müslüman'ın göğsü berraktır. Sabaha kadar bir sahabe tarafından izlenecek olsa bile bir hatası bulunamaz, artısı bulunmasa bile imanıyla zaten Allah'ın izniyle cennete girer o. Kaldı ki şöyle böyle bir iki ayetle, hadisle amel etse zaten uçup gidecek cennete.

Kardeşler;

Bu hadisi şerif bir sahabinin hatırası ama açıkça Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz İbni Mace'nin rivayet ettiği bir hadisi şerifte cennet vizelerinden bir vize daha koyuyor. Buyuruyor ki: "Bütün temiz kalpliler ve doğru dilliler en iyi insanlardırlar." Oradaki sahabiler demişler ki: "Ya Resûlullah doğru dilliyi bildik yani yalan konuşmayan insan demek. Peki, temiz kalple kimi kastettiniz?" Buyurmuş ki: "Temiz kalpliler; harama batmamış, zulmetmemiş, kin taşımayan, haset etmeyen kalp demektir" buyurmuş. "Bunlar değerli insanlardır."

Kardeşlerim;

Haset, çocuğun yeni doğan kardeşini kıskanmasıdır ya bu bir hasettir. Üç yaşında bir çocuk annesi bir doğum daha yaptığında çıldırır. Neden çıldırır? Çünkü anne ikiye bölündü, baba ikiye bölündü, eldeki nimet gitti. Belki çikolatalar gitmedi ama ana gitti. Beş saat kucağında duruyordu iki buçuk saate düşecek bu. Bebekken hep böyleydik keşke büyüyünce muhtarlığı kaybedenler de yeni seçilen muhtara karşı öyle yapmasalardı. Keşke "bende olmayan bu siyasi nimet, bu fabrika nimeti, bu şöhret nimeti veya belası bende yok ama mü'min kardeşimde var ne fark eder" diyebilseydik. Ne yazık ki o yeni kardeşi olduğunda çılgına dönen çocuk altmış yaşında da olsa, seksen yaşında da olsa yeni bebeklere ya da başkasının oyuncaklarına hep o gözle bakar. İşte seksen yaşında, altmış yaşında veya her hangi bir yaşta göğüs röntgeninde böyle bir haset görülmeyen Müslüman, cennetlik Müslümandır.

Göğüslerinde temizlik saklayabilenler, kirlilerden arınmış göğüs sahipleri, onlar sabahlara kadar namaz kılmasalar, sadece yatsıyı ve sabah namazını kılsalar bile cennetlik insanlardırlar. Ama sabaha kadar namaz, sabahtan akşama kadar düşmanlık, haset ve dedikodu bu cennetlik değil. Bu, tüberkülozdan tedavi olduktan sonra cennete girebilecek bir standarttır. Çünkü Allah, cennete girmenin şartlarından söz ederken: "و نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُورٍ مُّقَابِلِينَ" buyuruyor. Cennete girebilmek için cennet şartlarından bahsederken Allah: "Göğüslerinden kin ve nefreti çıkardıktan sonra kardeşler olarak onları cennete koyacağız." Allah buyuruyor. Cennete girebilmenin en temel şartı temiz göğüslü olmaktır.

Yalnız ve yalnız kardeşler, temiz göğüslülük bütün Ümmeti Muhammed'in fertleri içindir. Sadece kendi mezhebinin, tarikatının, grubunun, vakfının adamlarına karşı berrak, diğer "Allah" diyenleri, "muhamed'ur-resûlullah" diyenleri ise ikinci sınıf köleler olarak gören "و نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ" e takılıp kalır. Onun röntgeninde sorun var. O, kendi grubu içerisinde dünyanın en veli adamı, evliyalardan bir evliya gibi görünüp diğer Müslüman'ı çatık kaşlarıyla izlemeye çalışan, gözle baktığında doktor "sağlıklısunuz maşallah", kulaklıkla dinliyor "oo nabzınız da çok güzel" filan diyor ya bir de röntgene yatırılınca yılların verem hastalığı meğerki göğsündeymiş anlaşılıyor. O kendi hac arkadaşlarıyla veyahut da beraber bulunduğu kimselerle, memleketinden kimselerle bir aradayken "elbette elbette, tabi tabi" affedersiniz kardeşler" filan nazik bir insan. Ama başka bir grubun Müslüman'ıyla karşılaştığında Yahudi ile karşılaşmış gibi kaşlarını çatın adam, tüberkülozlu adamdır. Göğsünde sıkıntı vardır onun. Çünkü Allah bu

kelimeitevhidi tekrar eden, "lailaheillallah muhammedu'r-resûlullah" diyen herkesi cennetine koyup Peygamber aleyhisselamla buluşturacağı halde bu "lailaheillallah muhammedu'r-resûlullah" diyen, şu kadar infak eden, bu kadar dinine hizmet eden, bu kadar namazlar kılan insana göğsünde yer bulamıyor. Allah veriyor, bu vermiyor. Allah cenneti veriyor, bu küçükük bir koltuk vermiyor. Cennet standartlarına aykırıdır bu.

Mü'min göğsü temiz insandır. Kâfire gelince nazik oğlu nazik, mü'mine gelince küheylan beyi olamaz mü'min. Tam aksi olur ama. Mü'minin önünde kolu kanadı kırık insan, kâfirin önünde heybetli mü'min olursun. **أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ** Mü'min kalitesi budur, Kur'an böyle istiyor. Kendi aralarında namaz kılanlar, oruç tutup iftar edenler, kendi aralarında kolları kanatları kırık kuşlar gibidirler. "Tabi efendim" derler. Kâfire efendim, demez hiçbir zaman. "Ne demiştin" der. "Tamam, bakarız" der. Kabalık yapması da gerekmez. Heybetli olması gerekir. Kâfirin önünde ceketini, yakasını her şeyini düğmele. Mü'mine gelince yakasını bile boz. Olamaz bu! **رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ** böyle değil.

Mü'minlik sadece hacetmek, Ramazan'da oruç tutmak değildir ki. Mü'minlik bir karakterin adıdır. İnsanlık çeşidinin adıdır. Mü'min insan Cuma namazında da belli olur misafirini ağırlarken de belli olur eşiyile konuşurken de belli olur kucağında çocuğunu oynatırken de belli olur. Düğününde de bellidir, cenazesinde de bellidir.

Mü'min karakterli insandır. Bu karakteri de Resûlullah'tan alır sallallahu aleyhi ve sellem. Karakterimizin aslı Peygamber karakteridir. Bu nedenle amcasının katilleriyle, amcasının ciğerini parçalayanlarla aynı safta namaz kılmak da sakınca görmeyen Peygamber'imiz var.

Mü'minlerin anası, Resûlullah'ın eşi sallallahu aleyhi ve sellem, Ebubekir'in kızı Aişe'ye çirkinliğin en çirkini ile iftira edenler, "bir daha bu Medine'de gözüme görünmesinler" diye dışlanmadılar Resûlullah tarafından sallallahu aleyhi ve sellem. Yasal cezalarını çektikten sonra hanımına iftira suçuna bulaşmışlar, Resûlullah'ın arkasında namaz kıldılar tekrar. Dosyalarını ahirete bile erteledi. Çünkü mü'min göğsü stokçu göğüs değildir. Allah'tan af ve merhamet beklediği gibi affeden, merhamet eden bir göğüstür mü'min göğsü. Peygamber aleyhisselamın yakasına yapışıp: "bize şunu ver bunu ver" diye dilencilik edip beş gün sonra da ellerine, ayaklarına kapandıklarında da "dün neydiniz rezil herifler, bugün geldiniz, utanmıyor musunuz" demedi onlara. Çünkü Allah'ın rahmeti mü'min karakteri ve mü'min şahsiyeti ateşi söndürecek kadar güçlü bir buluttur. Hamza'nın katili, amcasının katili önüne oturduğunda "seninle derin bir hesabımız var ama şu toplantı dağılsın" demedi ona. Demedi! Hesaplaşırız demedi.

"Ebubekir radiyallahu anh, bu Ümmet'in halifesi olsun" diye teklif getirildiğinde ensar karşı çıktılar. Dediler ki: "Resûlullah sağlığında aleyhisselatu vesselam kimin diyarına gelip teslim olduysa halifesi de yani vekili de onlardan olsun, adalet bunu gerektirir" dediler. Derken konuşuldu, edildi. "Ebubekir bu işe en uygundur" diye karar verildi. Ebubekir, Resûlullah'ın aleyhisselatu vesselam vekili oldu. Bir saat önce bu iş Peygamber'in gelip topraklarına sığındığı Medinelilerin hakkıdır diyenler ellerini uzattılar 'bir emrin var mı Ebubekir' dediler. İslam, İslam ve Müslüman. Bir saat önce biz çekişiyorduk. 'Valla siz yasal çoğunluğu sağladınız ama bunu bir görüşürüz bir yerde' demediler. Yıllar sonra o tohumdan şeytan ağacı büyütmediler. O gün öyleydi. 'Elhamdülillah Allah bize böyle nasip etti' deyip gittiler. Neden? Çünkü dert zaten Allah için yaşamak, cihad etmektir. Ha Ebubekir'in sancağı altında cihad ettik ha Ubeyde'nin sancağı altında cihad ettik. Sa'd bin Ubade olmuş kim olursa olsun ben Allah'ın cennetine gireyim de senin adın ne olursa olsun deyiverdiler.

Bu mü'min göğsüdür. Yüz kere yarsan içinden bu hakikat çıkar. Bana Allah lazım gerisi senin olsun. Allah, Allah deyip kullarının cebine dalmak yok. Allah diyorsan gerçekten Allah'ın rahmetine tutun. Dilin Allah diyor, elin kulların kasasında duruyor. Böyle değil Müslümanlık. Bu göğüs zedelenmiş göğüstür.

Kardeşlerim;

Biz, Ümmeti Muhammediz sallallahu aleyhi ve sellem. Ağzımızdan çıkan sözler Muhammed aleyhisselamın sözlerine benzemek zorundadır. Karakterimiz onun karakteri olmak zorundadır. Biz kabri başında üç dört damla gözyaşı akıtarak hiçbir meleği kandıramayız. Hiçbir melek o damlacıklara kanmaz. Melekler kimseyi "hacı efendi" diye çağırmadılar bugüne kadar. Ebubekir radiyallahu anha da "Hacı Ebubekir" demediler, ilk hacı odur üstelik.

Hacı Ebubekir duydunuz mu hiç? Sıddık Ebubekir duyduk ama. Mağara arkadaşı Ebubekir duyduk. Mücahid Ebubekir duyduk. Hacı Ebubekir'lik yok. Çünkü hacılık dış görüntüdür. Namaz dış görüntüdür. İftar sofrası görüntüsüdür. Zekât yılda bir defa bir görüntüdür, makbuza kayıt edersen başka nereye kayıt edeceksin. Ama senin Ümmeti Muhammed'in fertlerine karşı, mü'minlere karşı göğsündeki duyguların röntgenidir. Melekler "hacı" diye bakmazlar. "Hangi göğsü taşıyorsun be adam" diye bakarlar.

عَلَى سُرُورٍ مُتَقَابِلِينَ وَ نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ Koltuklara yaslanıp keyif sürmek var. Mü'mine nefret taşıdığına sürece, mü'mini itham ettiği sürece, sen mü'minlerden daha değerli bir mü'min olduğunu düşündüğün sürece, mü'minlerin sana hizmet etmesi gerektiğini düşündüğün sürece sorunlusun. Bu sorun göğsündeki bir sorundur. Bunu ancak uzman doktor olan melekler çözecek. Beni aldatabilirsin. Ben de seni aldatabilirim. Ağlamalar, sızlamalar, feryadı figanlar, bayılmalar, ayılmalar beni inandırabilir. Ben de seni inandırabilirim. Ama her bayılanı sedyeye koyup cennete taşıyor melekler. Ayılsan da, bayılsan da, sedyeli sedyesiz sırata koyuyorlar. Allah'ın sedyesi sıratıdır. O sıratın hasta olanlar mikrop arınma bölümüne karantinaya; aşıya, temiz yürekli cennete geçecek.

Kardeşler;

Ortada bir hakikat var. Bu hakikati yüzlerce kere haykırmak istiyorum: İslam, Kâbe'si kadar değerli mü'mini görüyor. İslam'ın namazı kadar değerli mü'mine karşı sadakat anlayışı var. İslam'ın hac gibi ibadet olarak karşımıza koyduğu mü'mini ziyaret etmek diye bir düşünce var. Mü'minler bir duvarın tuğlaları gibi birbirine kenetlenmek zorundadırlar. Tuğlalardan bir tanesi çürürse duvara zarar vereceği için o suçludur. Çünkü alkol kullanan Müslüman'ın suçlu Müslüman olduğu gibi kıyamete doğru belki Mescidi Aksa'mız, maazallah belki Kâbe'miz bile topraklarımız işgal edilebilir. Göğüslerimizi işgal ettirmemeliyiz. Kâfirlerin memnun olacağı sonuçlar için birbirimizi üzmemeliyiz. Kâfirin alkışına aldanıp mü'mini rencide eden sabaha kadar namaz kılsa bile mescidin kapısından mü'min olarak girmesi zor bir insandır.

İslam, Kâbe'si gibi mü'mini olan bir din. Medine'de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem mübarek kabri şerifi varsa bu binada da onun Ümmet'inden bir insan var. "O benimdir, benim Ümmet'imdir" dediği sürece o da onun taşıdığı değerden taşıyor. Biz Ümmeti Muhammed'iz. Sıradan bir ulus, sıradan bir halk, sıradan bir grup değiliz. Bunun için "selamünaleyküm" diye söze başlamayana 'ne diyorsun' diye sormak bile yoktur bizde. Çünkü bizim söz başımız, şifremiz bile bize ait bir şeydir: Selamdır! Her şeyi parola olan ve her şeyi kendine mahsus olan ümmet böyle bir Ümmet'tir. Bunun için kimseye zarar vermiyor olsan bile üç günden fazla küs durmayı tıpkı alkol gibi, domuz eti gibi, faiz gibi, zina gibi "haramdır" diye tanıtmıştır sallallahu aleyhi ve sellem. Bir domuzu kesip budundan şiş kebab yapanın

yaptığına da “haram” diyor, yetmiş iki saatten fazla bir Müslüman’a küsene de “haram işledin” diyor. Haram, haram. Neden? Çünkü üç günden, yetmiş iki saatten fazla sürdürülebilmiş bir kin ve nefret alkol gibi, domuz eti gibi mü’minin göğsünde sorun oluşturur. “Ben istediğimi severim, istediğimi sevmem, konuşmam var mı bir diyeceğin” diyemezsin. Üç günden fazla kindar kalmazsın. Neden? Çünkü sen “ben Ümmeti Muhammed’den olmak istiyorum” diye form doldurdun. Bu büyük rahmet ümmetinin üyelerinden birisin sen. “Beni böyle kabul edin, ben böyle bir sert adamım” diyemezsin. Seni böyle kabul etmezler. “Kindar Yahudilerin grubuna geç” derler sana o zaman. Çünkü bu Ümmet, **رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ** ümmettir.

Kendi arasında merhametini Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden kopyalayan ashaba benzemeye çalışan bir ümmettir bu Ümmet. “Ben böyleyim, bizim sülalede genetik bu.” Yahudilerde de genetik bütün zulümler zaten. Genetik ibadet de olmaz, genetik kin ve nefret de olmaz. Çünkü biz, Ümmeti Muhammed’iz. Himalyalardan gelmiş bir kabile değiliz biz. Topraktan gelmiş Âdem’in çocukları, Muhammed aleyhisselam eteklerine yapışmış Ümmeti Muhammed’iz sallallahu aleyhi ve sellem. Bunun için bizde sinirlenmek, küsmek, nefret etmek bile yasalara bağlı bir haktır. Evet, biliriz sen sert, genetik sert bir adamsın. Baban da rahmetli sert adamdı. Çok hem de. Amcanla baban da epey de dövüşmüşlerdi köyde onu da biliriz. Madem öyledir sana yetmiş iki saat bağırp çağırma hakkı verdi işte Allah. Yetmiş iki saat sonra çağır bakalım, gidin bir çay için. Neden? Çünkü sen doldurduğun formda “muhammedu’r resûlullah” demiştin. O, “muhammedu’r resûlullah” dediğin Muhammed’in de amcasının ciğerlerini söken adam sadece dört sene sonra karşısına çıktığında “beni affedecek misin ya Resûlullah” dediğinde yaşlı gözleriyle ona baktı, “affetmeyeceğim” demedi.

Basit bir tartışmayı, küçük bir menfaati Resûlullah’ın amcası Hamza’dan daha mı değerli tutacaksın sen? Seyyidüşşüheda Hamza’dan kıymetli bir şey mi var? Ümmet olmak; kabile kültürünü, dağ anlayışını, ova kültürünü dışarıda bırakıp ihramla Resûlullah’ın Kâbe’sini tavaf ettiği gibi tavaf nasıl ediyorsan dış kültürleri, cahiliye anlayışlarını Ümmeti Muhammed olmanın dışında bırakıp tıpkı ashabı kiram gibi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in etrafında kenetlenen **رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ** insanlar gibi olmak zorundasın. Yasal hakkın değildir küsmek. Gıybet ebediyen hakkın değildir. Dedikodu, twitter mivitir yapamazsın. Mü’min gür sesle konuşur, hakkı haykırır. Esaj mesaj atamaz. Böyle şeylerle uğraşamaz mü’min. Bütün dünyanın kültürü böyle olabilir ben, bütün dünya değilim ki. Bütün dünyayı yok sayan ve “Allah” diyen bir insanım ben. Bütün kâinatı, ciniyle, şeytaniyle, insanıyla yok sayıp “lailaheillallah” dedim. Benden önceki nesil olan ashabı eğitirken, İbn Abbas’ı dokuz yaşında karşısına aldığı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ne demişti ona: “Yavrum! Bütün insanlık bir tarafa olsa da sen tek kalsan bile” bu Ümmet’in çocuğu bile “yedi milyar insan bir tarafta ben tekim burada” diyebilen bir Ümmet’tir. Çocukları bile böyledir.

Kalabalığın peşinde sürüklenemeyiz. Biz, hakkımızı ararız. Ne zulmederiz ne zulme razı oluruz. Ama sabahlara kadar mü’minle cedelleşemeyiz. Mü’mini ezmek için gazete ilanı veremeyiz. Mü’minin onurunu beş paralık edemeyiz. Mü’minin namusunun görüntülerini teşhir etmenin de namussuzluk olduğunu düşünürüz. Biz, mü’miniz. “Allah” dedik, “muhammedu’r resûlullah” dedik. Bizim standartlarımız Allah’ın standartlarıdır, olmalıdır. Biz, Medine’ye sadece Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimizi ziyarete gitmeyiz. Ruh alıp gelmek için, Enes ibni Malik olmak için, Hamza olmak için, Aişe, Fatıma olmak için geliriz. Bir müze ziyareti gibi Medine ziyareti yapıp gelmekle, şarj olup geri gelmek arasındaki farktır bu.

Kardeşlerim;

Hepimiz, büyüğümüz, küçüğümüz, kadınıımız, erkeğimiz, hocamız, cemaatimiz evimizde küçük bir röntgen çekelim, göğüslerimizi kontrol edelim. Şu sahabi gibi adı şanı bilinmeyen bir sahabi üstelik meşhur

değil. Şehit babası, şehit oğlu değil. Filan âlim sahabi değil. Göğsü temiz sahabi. Müslüman'a karşı kin taşıyor, nefret taşıyor. Böyle bir sahabi biz olabilir miyiz? Hadi Uhud şansımız kalmadı bizim, yok Uhud, yok meydanda. Ebubekir olup, Osman olup ordular donatacak halin de yok. Ali olup Hayber'i fethedecek halin de yok, Hayber yok çünkü. Ama temiz göğüslü olmak, mü'minlerle cedelleşmeden yaşamak şansımız da mı yok? Sadece dünya Yahudileri, zalimler, birbiriyle cedelleşen mü'minleri görmek istedikleri için sadece kıs kıs gülüp arkamızdan eğlenirler diye mü'minler olarak birbirimize nasıl twit atarız biz? Ne demek twit atmak? Bir mü'minin arkasından konuşmanın haram olduğu ne zamandan beri hüküm olarak değişti? Biz, Ümmeti Muhammed'iz. Karakterimiz Resûlullah'ın karakteridir sallallahu aleyhi ve sellem. O ise kimsenin arkasından konuşmayan bir karakterin sahibiydi. Temiz göğüslüydü, berraktı. Öylelerine de cennet vaat etti.

Ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Velhamdülillahi Rabbi'l âlemin.